Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
MACIEJ SZPUNAR
esitatud 19. oktoobril 2016[1]

Kohtuasi C-60/15 P

Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH
versus

Euroopa Komisjon

Apellatsioonkaebus — Juurdepääs keskkonnateabele — Århusi konventsioon — Artikli 4 lõike 4 punkt a — Juurdepääsu andmisest keeldumise põhjendused — Ametiasutuste menetluse konfidentsiaalsus — Määrus (EÜ) nr 1367/2006 — Artikli 6 lõige 1 — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Artikli 4 lõiked 3 ja 5 — Institutsiooni otsustamisprotsessi kaitse — Liikmesriigi vastuseis — Teave rajatiste kohta, mida kasvuhoonegaaside saastekvootide eraldamise menetlus puudutab — Osaline keeldumine juurdepääsu andmisest

Sissejuhatus

1. Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH palub käesoleva apellatsioonkaebusega tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 11. detsembri 2014. aasta kohtuotsus Saint-Gobain Glass Deutschland *vs.* komisjon (T-476/12, ei avaldata, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2014:1059), millega viimane jättis rahuldamata tema hagi, milles ta palus tühistada komisjoni 17. jaanuari 2013. aasta otsus (GestDem 3273/2012), millega jäeti osaliselt rahuldamata tema taotlus pääseda juurde dokumendile, mille Saksamaa Liitvabariik komisjonile direktiivi 2003/87/EÜ[2] artiklis 10a silmas peetud kasvuhoonegaaside saastekvootide eraldamise menetluse raames edastas (edaspidi „vaidlusalune otsus“).

2. Õiguslike probleemide tõttu, mille see apellatsioonkaebus tõstatab, peab Euroopa Kohus arutama põhimõtet, mille kohaselt tuleb keskkonnateabele juurdepääsu andmisest keeldumise aluseid tõlgendada kitsalt[3] ja mida on peetud silmas määruse (EÜ) nr 1367/2006[4] artikli 6 lõikes 1, ning tõlgendama keeldumise põhjust, mis on seotud ametiasutuste arutelude konfidentsiaalsusega, millele on viidatud keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni (edaspidi „Århusi konventsioon“)[5] artikli 4 lõike 4 punktis a.

1 — Algkeel: prantsuse.

2 — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT 2003, L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631).

3 — Märgin, et need probleemid kerkivad muu hulgas ka kohtuasjas ClientEarth *vs.* komisjon (kohtuasi C-57/16 P), mis on Euroopa Kohtus pooleli.

4 — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT 2006, L 264, lk 13).

5 — Århusis (Taani) 25. juunil 1998. aastal allkirjastatud konventsioon, mis Euroopa Ühenduse nimel kiideti heaks nõukogu 17. veebruari 2005. aasta otsusega 2005/370/EÜ (ELT 2005, L 124, lk 1).

Õiguslik raamistik

3. Århusi konventsiooni artiklis 4 on sätestatud:

„1. Konventsiooniosaline tagab, et tema avaliku võimu asutused annavad üldsusele keskkonnainfot, vastates keskkonnainfo taotlusele selle artikli kohaselt siseriiklikke õigusakte järgides […]:

a) ilma, et taotleja peaks oma huvi tõendama;

[…]

4. Keskkonnainfo taotluse võib jätta rahuldamata, kui avalikustamine võib ebasoodsalt mõjutada:

a) avaliku võimu organi menetluse konfidentsiaalsust, kui konfidentsiaalsusnõue on ette nähtud siseriikliku õigusega;

[…]

Info avalikustamisest keeldumise põhjendusi tõlgendatakse kitsendavalt, arvestades vajadust info avalikustamisega rahuldada üldsuse huvi ja seda, kas taotletud info käsitleb heidete keskkonda viimist.“

4. Määruse (EÜ) nr 1049/2001[6] artikli 4 „Erandid“ lõigetes 3 ja 5 on sätestatud:

„3. Keelatakse juurdepääs dokumendile, mille institutsioon on koostanud oma sisekasutuseks või mille institutsioon on saanud ning mis käsitleb küsimust, milles institutsioon ei ole veel otsust teinud, kui sellise dokumendi avaldamine kahjustaks oluliselt institutsiooni otsustamisprotsessi, välja arvatud juhul, kui avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve.

[…]

5. Liikmesriik võib taotleda, et institutsioon ei avaldaks kõnealusest liikmesriigist pärit dokumenti ilma tema eelneva nõusolekuta.“

5. Määruse nr 1367/2006 artikli 6 „Erandite kohaldamine keskkonnainfo kättesaadavuse taotlemisel“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Määruse […] nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese ja kolmanda taande puhul, välja arvatud uurimine ja eelkõige [liidu] õiguse võimalike rikkumiste uurimine, eeldatakse info avaldamiseks ülekaalukat üldsuse huvi, kui taotletud info on seotud heitmetega keskkonda. Määruse […] nr 1049/2001 artiklis 4 sätestatud muude erandite puhul tõlgendatakse keeldumise aluseid kitsendaval viisil, võttes arvesse avalikustamisega teenitavat üldsuse huvi ja seda, kas taotletud info on seotud heidetega keskkonda.“

Vaidluse taust

6. Vaidluse tausta võib nii, nagu see nähtub vaidlustatud kohtuotsusest, kirjeldada järgmiselt.

7. Saint-Gobain Glass Deutschland on äriühing, mis tegutseb maailma klaasiturul ja kasutab ehitisi, mis kuuluvad direktiivi 2003/87 kohaldamisalasse.

6 — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

8. Hageja palus 3. juuli 2012. aasta kirjaga Euroopa Komisjonil avalikustada dokument, mille Saksamaa Liitvabariik oli edastanud direktiivi 2003/87 artiklis 10a silmas peetud tasuta saastekvootide eraldamise menetluse raames. See dokument sisaldab teavet hageja teatavate ehitiste kohta, mis asuvad Saksamaa territooriumil, eelkõige andmeid „esialgse paigaldatud võimsuse“ kohta ning ajavahemikuks 2013–2020 eraldatud saastekvootide esialgset arvu.

9. Kui tema esimene taotlus rahuldamata jäeti, esitas hageja 7. augusti 2012. aasta kirjaga kordustaotluse dokumentidele juurdepääsuks.

10. Saksamaa ametiasutused avalikustasid ühe osa taotletavast teabest.

11. Komisjon andis vaidlusaluse otsusega osalise juurdepääsu taotletavale teabele, see tähendab teabele, mille Saksamaa ametiasutused avalikustasid, ja teatavale mitteolulisele teabele ning keeldus andmast juurdepääsu ülejäänud teabele.

12. Komisjon põhjendas oma keeldumisotsust esiteks määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimese lõiguga, leides, et taotletava teabe täielik avaldamine kahjustaks tõsiselt tema otsustamisprotsessi, mis on ikka pooleli, ning puudutab peaaegu 12 000 ehitist 27 liikmesriigis. Komisjoni sõnul võimaldaks nende andmete täielik avalikustamine üldsusel ja eelkõige asjaomastel ettevõtjatel tõstatada küsimusi või teha kriitikat liikmesriikide edastatud teabe kohta, mis võib mõjutada otsustamisprotsessi nii komisjonis kui ka liikmesriikides. See sekkumine võib omakorda oluliselt pikendada seda otsustamisprotsessi ning kahjustada komisjoni ja liikmesriikide vahelist dialoogi.

13. Komisjon ei leidnud, et eksisteeriks ülekaalukas üldine huvi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimese lõigu tähenduses, mis õigustaks taotletava teabe avaldamist, täpsustades, et huvid, millele hageja oma taotluses tugineb, on puhtalt erahuvid. Käsitletaval juhul oli prioriteetseks huviks tagada see, et otsuseid tehtaks ilma igasuguse välise mõjutuseta, ning kaitsta usalduslikku õhkkonda komisjoni ja Saksamaa ametiasutuste vahel. Komisjon meenutas ka, et Saksamaa ametiasutused on märkimisväärse osa taotletavast teabest juba avalikustanud, ning märkis, et avalikkusel oli juba võimalus tutvuda tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamise projekti peamiste üksikasjadega.

14. Lõpuks täpsustas komisjon, et isegi eeldusel, et hageja taotletav teave koosneb keskkonnateabest, ei ole määruse nr 1367/2006 artiklis 6 midagi, mis võimaldaks välistada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus ette nähtud erandi kohaldamise.

15. Teiseks konsulteeris komisjon seepärast, et taotletava teabe oli esitanud Saksamaa Liitvabariik, seoses määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikega 5 selle liikmesriigiga, kes oli selle avaldamise vastu. See liikmesriik põhjendas oma vastuseisu, viidates määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus ette nähtud erandile. Eelkõige väitis Saksamaa Liitvabariik, et komisjon ei ole veel kõnesoleva teabe kohta otsust teinud ning et teda kannustas väga tagant vajadus teha otsus ettenähtud tähtaja jooksul. Komisjon leidis, et need põhjendused on esmapilgul asjakohased.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

16. Hageja esitas 31. oktoobri 2012. aasta hagiavaldusega komisjoni kaudse keeldumisotsuse peale Üldkohtule hagi.

17. Vaidlusaluse otsuse tulemusena muutis hageja oma esimeses kohtuastmes esitatud hagi nõudeid nii, et taotles selle otsuse tühistamist.

18. Hageja esitas oma hagi põhjendamiseks sisuliselt kaks väidet, millest esimese kohaselt on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 3, tõlgendatuna koostoimes määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõikega 1, ning teise kohaselt rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 5.

19. Üldkohus jättis hagi vaidlustatud kohtuotsusega põhjendamatuse tõttu rahuldamata ning mõistis kohtukulud välja hagejalt.

Poolte nõuded

20. Apellant palub oma apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsus, tühistada vaidlusalune otsus või teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtule ja mõista kohtukulud välja komisjonilt.

21. Komisjon palub jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista kohtukulud välja apellandilt.

Apellatsioonkaebuse analüüs

22. Apellant esitab oma apellatsioonkaebuses kaks väidet, millest esimese kohaselt tõlgendati valesti määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimest lõiku, tõlgendatuna koostoimes määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõikega 1, ning teise kohaselt kohaldati valesti määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 5.

Esimene väide

Poolte argumendid

23. Hageja väidab, et Üldkohus rikkus õigusnormi, tõlgendades määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus, tõlgendatuna koostoimes määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõikega 1, silmas peetud keeldumispõhjendust liiga laiendavalt.

24. Ta märgib, et Üldkohus leidis ekslikult, et institutsioon võib tugineda sellele keeldumispõhjendusele dokumendi puhul, „mis käsitleb küsimust, milles ta ei ole veel otsust teinud“, ning et selle kohaldamine ei ole seega piiratud ametiasutuse otsustamisprotsessi raames koostatud dokumentidega, vaid laieneb ka „selles otsustamisprotsessis käsitletavate küsimustega otseselt seotud dokumentidele“ (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 87 ja 88).

25. Hageja väidab ka, et see tõlgendus, mis põhineb kohtupraktikal, mis ei käsitle juurdepääsu keskkonnateabele, on vastuolus Århusi konventsiooniga taotletava eesmärgiga, see tähendab eesmärgiga muuta ametiasutuste otsustamisprotsess keskkonna valdkonnas läbipaistvaks ja võimaldada üldsusel seda protsessi mõjutada. Hageja sõnul ei sobi vaidlustatud kohtuotsuse põhjendused, mille kohaselt tuleb haldusmenetlustes tagada, et need võiksid kulgeda täiesti rahulikult, ning kaitsta neid välise surve eest (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 81), selle eesmärgiga kokku.

26. Hageja sõnul kaitseb Århusi konventsiooni asjassepuutuv säte, see tähendab selle artikli 4 lõike 4 punkt a mitte kogu haldusmenetlust, vaid ainult menetluse konfidentsiaalsust. Mõiste „menetlus“ tähistab ainult selle asutuse sisest konsultatsiooni- ja otsustamisprotsessi sisulise otsuse tegemisel ega puuduta selle protsessini viinud faktilisi asjaolusid, mida ei kaitsta. Ainuüksi võimalus, et see teabe avaldamine võib tekitada küsimusi ja kutsuda esile kriitikat, ei saa õigustada keeldumist anda dokumentidele juurdepääs, sest need küsimused ja see kriitika on seotud läbipaistvuseesmärgiga.

27. Komisjon kahtleb, kas esimene väide on vastuvõetav. Esiteks väidab ta, et hageja ei saa selles etapis väita, et määrus nr 1367/2006 on Århusi konventsiooniga vastuolus. Teiseks märgib ta, et kui hageja soovib tugineda nõudele, mille kohaselt peab tõlgendus olema selle konventsiooniga kooskõlas, siis on tegemist uue väitega, millele hageja ei tuginenud Üldkohtus.

28. Sisulistes küsimustes väidab komisjon, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimese lõigu tõlgendus koostoimes määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõikega 1, mille Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses valis, on õige. Komisjon on arvamusel, et mõiste „avaliku võimu organi menetlus“ Århusi konventsiooni artikli 4 lõike 4 punktis a ei ole piiratud ametiasutuste arutamisprotsessiga. Komisjon arvab, et isegi kui niisugune dokument, mida käsitletakse vaidlusaluses otsuses, ei käsitle mitte ametiasutusesisest menetlust, vaid ainult seda, mille alusel see menetlus algatati, võib juurdepääsust sellele dokumendile vastavalt Århusi konventsiooni artikli 4 lõike 4 punktile a keelduda.

Vastuvõetavus

29. Komisjon ei ole nõus, et esimene väide on vastuvõetav, väites, et Århusi konventsiooni artikli 4 lõike 4 punkti a käsitlevad argumendid kujutavad endast uut väidet, millele tuginetakse esimest korda apellatsioonkaebuse staadiumis.

30. Meenutan, et väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et pool ei saa esitada esimest korda Euroopa Kohtus väidet, mida ta Üldkohtus ei esitanud. Apellatsioonimenetluses piirdub Euroopa Kohtu pädevus põhimõtteliselt Üldkohtus arutatud väidetele antud hinnangu kontrollimisega. Seda piirangut ei kohaldata siiski argumentide suhtes, mis kujutavad endast lihtsalt esimeses kohtuasjas juba esitatud argumentide täiendamist.[7]

31. Käsitletaval juhul tugines hageja Üldkohtus sellele, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimest lõiku koostoimes määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõikega 1, väites, et juurdepääsu andmisest keeldumise põhjuseid tuleb tõlgendada kitsendavalt. Hageja viitas määruse nr 1367/2006 eesmärgile, mis on tagada Århusi konventsiooni ülevõtmine. Ta kinnitas, et väide, millele komisjon tugineb, ei võimalda keelduda juurdepääsu andmisest faktilisele teabele, mis ei puuduta otsustamisprotsessi *stricto sensu*, vaid ainult selle protsessi faktilist alust (vt eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktid 41 ja 86).

32. Apellatsioonkaebuse esimese väite raames esitas apellant samasugused argumendid, näidates ka, et tõlgendus, mida tema pooldab, ilmneb ka Århusi konventsiooni artikli 4 lõike 4 punktist a.

33. Märgin, et hageja ei tugine – nagu ilmneb tema kohtuistungil esitatud argumentidest – määruse nr 1367/2006 kehtivuse vaidlustamisel Århusi konventsioonile, mis muudaks tegelikult vaidluse ulatust, vaid üksnes nõudele tõlgendada seda määrust kooskõlas Århusi konventsiooniga.

34. Võttes aga arvesse, et esimeses kohtuastmes tugines hageja sellele, et on rikutud määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõiget 1, millega võetakse üle Århusi konventsiooni artikkel 4, pidi Üldkohus määruse sätet, millele tuginetakse, tõlgendama, võttes vastavalt rahvusvahelise õiguse tõlgendamise põhimõttele arvesse selle konventsiooni asjakohaseid sätteid.[8]

35. Selles olukorras arvan, et Århusi konventsiooni artikli 4 lõike 4 punktist a tulenevad argumendid kujutavad endast ainult nende hageja esimeses kohtuastmes esitatud argumentide täiendamist, mille kohaselt on rikutud määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõiget 1.

36. Järelikult on esimene väide vastuvõetav.

7 — Kohtuotsus, 10.4.2014, Areva jt *vs.* komisjon (C-247/11 P ja C-253/11 P, EU:C:2014:257, punktid 113 ja 114 ning seal viidatud kohtupraktika).

8 — Kohtuotsus, 10.9.1996, komisjon *vs.* Saksamaa (C-61/94, EU:C:1996:313, punkt 52). Vt käesoleva ettepaneku punkt 39.

Sisulised küsimused

– Århusi konventsiooniga kooskõlas oleva tõlgenduse valimise kohustus

37. Århusi konventsioon, mis otsusega 2005/370 heaks kiideti, kujutab endast liidu õiguskorra lahutamatut osa. Kui Euroopa Liidust sai Århusi konventsiooni osaline, kohustus ta eelkõige tagama liidu õiguse kohaldamisalas juurdepääsu keskkonnateabele vastavalt selle konventsiooni sätetele. [9]

38. Selle kohustuse täitmiseks võttis liidu seadusandja vastu kaks õigusakti: direktiivi 2003/4/EÜ [10], mis on adresseeritud liikmesriikidele, ning määruse nr 1367/2006, mis käsitleb liidu institutsioone ja muid asutusi.

39. Et liidu seadusandja soovis nende kahe õigusakti vastuvõtmisega tagada liidu õiguse vastavuse Århusi konventsioonile, tuleb nende tõlgendamisel arvesse võtta selle konventsiooni sõnastust ja eesmärki. [11]

40. Märgin ka, et nende kahe õigusakti – direktiivi 2003/4 ja määruse nr 1367/2006 – tõlgendamisel on soovitav tagada ühtlus, sest nendega võetakse üle Århusi konventsiooni samad sätted. On mõistlik asuda seisukohale – välja arvatud juhul, kui on sõnaselgeid viiteid vastupidisele –, et liidu seadusandja soovis võtta selle konventsiooni liidu õigusesse üle ühetaoliselt nii liikmesriikide kui ka liidu institutsioonide suhtes.

41. Märgin, et pooled on nende kaalutlustega juba nõustunud. Komisjon on nimelt oma kostja vastuses nõustunud, et keeldumispõhjendust, millele tuginetakse, tuleb tõlgendada lähtudes Århusi konventsiooni artikli 4 lõike 4 punktist a ning kooskõlas direktiivi 2003/4 artikli 4 lõike 2 punktiga a.

– Mõiste „avaliku võimu organi menetlus“

42. Århusi konventsiooni artikli 4 lõike 4 punktis a on ette nähtud võimalus keelduda keskkonnateabele juurdepääsu andmisest, kui juurdepääsu andmine võib ebasoodsalt mõjutada avaliku võimu organi menetluse konfidentsiaalsust ja kui konfidentsiaalsusnõue on õiguses ette nähtud. Sama [12] keeldumispõhjendus on nähtud ette direktiivi 2003/4 artikli 4 lõike 2 punktis a.

43. Tuleb tõdeda, et nende kahe õigusnormi sõnastuses on mõned keelelised lahknevused. Mis puudutab Århusi konventsiooni autentset versiooni, siis prantsuskeelses versioonis on „délibérations des autorités publiques“, samas kui ingliskeelses on „proceedings [of public authorities]“, mida on võimalik mõista laiemalt.

44. Ka direktiivi 2003/4 puhul on mõnes keeleversioonis kasutatud terminit, mis vastab „menetlusele“, isegi „sisemenetlusele“, [13] samas kui teistes on viidatud laiemalt ametiasutuse menetluste, töö ja menetlustoimingute konfidentsiaalsusele. [14]

9 — Kohtuotsus, 19.12.2013, kohtuasi Fish Legal ja Shirley (C-279/12, EU:C:2013:853, punkt 35). Vt selle kohta ka kohtuotsus, 22.12.2010, kohtuasi Ville de Lyon (C-524/09, EU:C:2010:822, punkt 36) ja kohtuotsus, 14.2.2012, kohtuasi Flachglas Torgau (C-204/09, EU:C:2012:71, punkt 30).

10 — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiv keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT 2003, L 41, lk 26; ELT eriväljaanne 15/07, lk 375).

11 — Vt direktiivi 2003/4 kohta kohtuotsus, 14.2.2012, kohtuasi Flachglas Torgau (C-204/09, EU:C:2012:71, punkt 40) ja kohtuotsus, 19.12.2013, kohtuasi Fish Legal ja Shirley (C-279/12, EU:C:2013:853, punkt 37).

12 — Direktiivi 2003/4 artikli 4 lõike 2 punktis a on kasutatud samasugust terminit, st töö „konfidentsiaalsust“.

13 — Eelkõige saksa- (*Beratungen von Behörden*), prantsus- ja itaaliakeelne versioon (*deliberazioni interne delle autorità pubbliche*).

14 — Eelkõige inglis-, leedu- ([*valdžios institucijų*]*procesinių veiksmų konfidencialumas*), hollandi- (*handelingen van overheidsinstanties*) ja poolakeelne versioon (*poufność działań organów władzy publicznej*). Direktiivi 2003/4 hispaaniakeelse teksti puhul (*procedimientos de las autoridades públicas*) on konventsiooni ametlikust tõlkest kõrvale kaldutud (*deliberaciones de las autoridades públicas*).

45. Et tõlgendada Århusi konventsioonis ja õigusaktides, millega see konventsioon liidu õigusesse üle võetakse, sätestatud asjassepuutuvat õigusnormi ühetaoliselt, tuleb võtta arvesse nende õigusaktide konteksti ja eesmärki.[15]

46. Århusi konventsiooni ja direktiivi 2003/4 eesmärk on tagada üldsuse suurem juurdepääs keskkonnateabele, nähes juurdepääsuõiguse ette üldnõudena ja piirates keeldumisvõimalust teatavate selgelt määratletud juhtudega.[16] Nendes õigusaktides on sätestatud põhimõte, mille kohaselt tuleb juurdepääsust keeldumise põhjuseid tõlgendada kitsendavalt.[17]

47. Seda eesmärki arvestades ei saa mõistet „avaliku võimu organite menetlus“ minu arvates ka tõlgendada nii, et see puudutab kogu menetlust ametiasutuses. Niisugune liiga lai tõlgendus ei võimaldaks asjaomase keeldumispõhjenduse ulatust piirata ja seda kitsendavalt tõlgendada.

48. Mõiste „menetlus“ niisuguse kitsendavama tõlgenduse valikut, nagu see ilmneb eelkõige Århusi konventsiooni prantsuskeelsest tekstist, näivad minu meelest kinnitavat ettevalmistavad materjalid.

49. Samalaadne säte oli juba direktiivi 90/313/EMÜ[18] artikli 3 lõike 2 esimese lõigu esimeses taandes, mis oli Århusi konventsiooni ettevalmistamisel eeskujuks. Direktiivi 90/313 prantsuskeelses versioonis on viidatud „menetlusele“ ja sama termin on võetud üle Århusi konventsiooni. Selle konventsiooni autorid ei asendanud seega seda terminit üldisema terminiga.

50. Minu arvates võib asjaomase keeldumispõhjenduse kitsendav tõlgendus, mille kohaselt on menetlus piiratud asutuse „sisemenetlusega“, tugineda ka analüüsil, mis on toodud Århusi konventsiooni kohaldamise juhendis[19] – asjakohane dokument, mis aitab selle konventsiooni tõlgendust selgitada, isegi kui see ei ole üldse siduv.[20]

51. Ma arvan, et mõistet „menetlus“ tuleb mõista nii, et see tähistab ainult otsustamismenetluste aruteluetappi – nagu näitab Århusi konventsiooni prantsuskeelse versiooni sõnastus ning direktiivi 2003/4 saksa-, prantsus- ja itaaliakeelse versiooni sõnastus.

52. Ma märgin selle kohta, et Euroopa Kohtul on juba olnud võimalus tõlgendada direktiivi 2003/4 artikli 4 lõike 2 punkti a kohtuasjas, milles tehti kohtuotsus Flachglas Torgau,[21] kuid mõistagi teistsugusest vaatevinklist.

53. Tõlgendades tingimust, mille kohaselt peab ametiasutuse menetluse konfidentsiaalsus olema „seadusega sätestatud“, otsustas Euroopa Kohus, et see tingimus on täidetud eelkõige siis, kui siseriiklikus õiguses on selgelt määratletud direktiivi 2003/4 artikli 4 lõike 2 punktis a – mis „viitab riigiasutuste otsustusprotsessi viimastele etappidele“ – kasutatud mõiste „riigiasutuste töö“ ulatus.[22]

15 — Liidu õiguses tuleb asjaomast õigusnormi keeleversioonide lahknevuse korral tõlgendada nii, et lähtutakse asjaomaste õigusnormide üldisest ülesehitusest ja eesmärgist. Vt eelkõige kohtuotsus, 9.4.2014, kohtuasi GSV (C-74/13, EU:C:2014:243, punkt 27).

16 — Direktiivi 2003/4 põhjendus 16.

17 — Århusi konventsiooni artikli 4 lõike 4 teine lõik ja direktiivi 2003/4 artikli 4 lõike 2 teine lõik.

18 — Nõukogu 7. juuni 1990. aasta direktiiv, mis käsitleb vaba juurdepääsu keskkonnateabele (EÜT 1990, L 158, lk 56; ELT eriväljaanne 15/01, lk 402).

19 — Vt Stec, S., jt, *The Aarhus Convention: An Implementation Guide*, ÜRO, New York, Genf, 2000, lk 81. Selle juhendi kohaselt „ei ole Århusi konventsioonis „avaliku võimu organi menetluse“ määratlust, kuid üks tõlgendamisversioone on niisugune, et tegemist võib olla menetlusega, mis puudutab ametiasutuse sisetoiminguid, mitte ametiasutuste menetlusega nende pädevusvaldkonda kuuluvates sisulistes küsimustes“ (prantsuskeelse versiooni lk 74) („The Convention does not define ‘proceedings of public authorities’ but one interpretation is that these may be proceedings concerning the internal operations of a public authority and not substantive proceedings conducted by the public authority in its area of competence“). Sama seisukohta väljendati juhendi teises väljaandes (ingliskeelse versiooni lk 86). Vt dokument, mis on kättesaadav veebisaidil: http://www.unece.org/environmental-policy/conventions/public-participation/aarhus-convention/key-guidance-material.html.

20 — Kohtuotsus, 19.12.2013, kohtuasi Fish Legal et Shirley (C-279/12, EU:C:2013:853, punkt 38).

21 — Kohtuotsus, 14.2.2012 (C-204/09, EU:C:2012:71).

22 — Kohtuotsus, 14.2.2012, kohtuasi Flachglas Torgau (C-204/09, EU:C:2012:71, punkt 63).

54. Isegi kui Euroopa Kohus ei ole selles kohtuotsuses teinud sõnaselget otsust mõiste „menetlus“ kohta, võib sellest kohtuotsusest minu arvates järeldada, et see mõiste peab olema sõnaselgelt piiritletud ega saa hõlmata kõiki ametiasutuses toimuvaid menetlusi.

55. Oma samas kohtuasjas esitatud ettepanekus leidis kohtujurist Sharpston – rõhutades samas lahknevusi keeleversioonide vahel –, et mõiste „riigiasutuste töö“ peab piirduma mitte enamaga kui seisukohavõtud ja arutelud poliitiliste võimaluste kohta seoses otsuste tegemise menetlustega.[23] Ta järgis niisiis kitsendavat lähenemist, mida komisjon selles kohtuasjas pooldas ning mis põhineb direktiivi 2003/4 prantsus- ja saksakeelsetel versioonidel.[24]

56. Kohtuotsuse Flachglas Torgau[25] järel tehtud kohtuotsuses, millele hageja tugineb, tõlgendas Bundesverwaltungsgericht (föderaalne halduskohus, Saksamaa) asjaomast keeldumispõhjendust nii, et see on piiratud otsustamisprotsessi kui niisugusega, see tähendab kitsalt arutamisprotsessiga ja välja jääb teave, mis kujutab endast tehtud otsuste faktilist alust ja mida kaitstakse ainult siis, kui see võimaldab teha selle otsustamisprotsessi kohta selgeid järeldusi.[26]

57. Ma teen Euroopa Kohtule ettepaneku valida käesolevas kohtuasjas sisuliselt sama tõlgendus. Niisugune lähenemine võimaldab tagada ühtluse sama keeldumispõhjuse kohaldamisel Århusi konventsiooni alusel nii liikmesriikides kui ka liidu institutsioonides.

58. Ei ole muidugi välistatud, et liidu seadusandja võtab rahvusvahelise kohustusega seotud õigusmõiste tõlgendamisel arvesse liidu toimimise eripärasid, kusjuures see toimimine võib erineda liikmesriigi toimimisest.[27] Käesoleval juhul ei näe ma siiski, kuidas võivad need eripärad õigustada mõiste „menetlus“ tõlgendust, mis erineb direktiivist 2003/4 tulenevast tõlgendusest.

59. Nagu ma juba märkisin, tuleb määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimest lõiku, tõlgendatuna koostoimes määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõikega 1, tõlgendada kooskõlas Århusi konventsiooni artikli 4 lõike 4 punktiga a.

60. Seega tuleb nendes liidu õigusnormides ette nähtud erandit, mis puudutab teabele juurdepääsu taotlusi, mõista nii, et selle alla mõeldakse „avaliku võimu organi menetluse“ konfidentsiaalsust ja see hõlmab teavet, mille avaldamine võib kahjustada otsustamisprotsessi konfidentsiaalsust otsustamismenetluste raames. Niisuguse kitsa tõlgendusega jäetakse *a priori* välja – nagu märgib hageja – teave, mis kujutab endast lihtsalt faktilist alust, mis otsustamisprotsessini viis.

61. Ma olen teadlik, et selle tõlgendusega kaugenetakse määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimese lõigu sõnastusest, milles on peetud silmas „dokumenti, mille institutsioon on koostanud oma sisekasutuseks või mille institutsioon on saanud ning mis käsitleb küsimust, milles institutsioon ei ole veel otsust teinud“.[28]

23 — Kohtujuristi ettepanek, Sharpston, kohtuasi Flachglas Torgau (C-204/09, EU:C:2011:413, punkt 83).

24 — Kohtujuristi ettepanek, Sharpston, kohtuasi Flachglas Torgau (C-204/09, EU:C:2011:413, punkt 81). Selles kohtuasjas väitis Saksamaa valitsus, et „töö“ hõlmab talitustevahelisi arutelusid, ent mitte näiteks statistilisi või muid andmeid, millel sellised arutelud ja tehtud otsused põhinevad.

25 — Kohtuotsus, 14.2.2012 (C-204/09, EU:C:2012:71).

26 — Kohtuotsus, 2.8.2012, kohtuasi 7 C 7.12, punktid 26 ja 27 (ECLI:DE:BVerwG:2012:020812U7C7.12.0).

27 — Eelkõige neid iseärasusi arvestades väitiski liit Århusi konventsiooni artikli 19 alusel esitatud deklaratsioonis, et „ühenduse institutsioonid kohaldavad konventsiooni kooskõlas oma praeguste ja tulevaste eeskirjadega, mis käsitlevad dokumentidele juurdepääsu, ja kooskõlas konventsiooniga hõlmatud ühenduse õiguse selle valdkonna teiste asjakohaste eeskirjadega“. Vt ka kohtuotsus, 16.7.2015, ClientEarth *vs.* komisjon (C-612/13 P, EU:C:2015:486, punktid 40 ja 41).

28 — Sama lõike teine lõik, millele ei ole käsitletaval juhul tuginetud, käsitleb juurdepääsu „dokumentidele, mis sisaldavad sisekasutuseks esitatud arvamusi osana asjaomase institutsiooni sisearuteludest ja eelkonsultatsioonidest“.

62. See on tingitud sellest, et võttes Århusi konventsiooni liidu institutsioonide suhtes üle määrusega nr 1367/2006, otsustas liidu seadusandja mitte võtta üle selles konventsioonis sätestatud keeldumispõhjendused, vaid viidata määrusele nr 1049/2001, milles ei ole kasutatud samu termineid.[29]

– Üldkohtu poolt tuvastatu analüüs

63. Hageja kriitika puudutab esiteks vaidlustatud kohtuotsuse punkte 80–82 ja teiseks selle punkte 87–89.

64. Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 79–85 analüüsis Üldkohus hageja argumenti, mille kohaselt eeldab läbipaistvus ja kodanike osalemine võimalust esitada kriitilisi märkusi ja küsimusi andmete õigsuse kohta ning selle kriitika oht ei saa seega olla põhjus, miks keeldutakse andmast juurdepääsu teabele (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 79).

65. Selles küsimuses otsustas Üldkohus määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikeid 2 ja 3 käsitlevale kohtupraktikale[30] tuginedes, et kõnesolevat haldusmenetlust tuleb kaitsta tugevdatult, sest juurdepääs vastavale teabele võimaldaks asjaomastel isikutel püüda menetlust mõjutada, ning et seega tuleb neid haldusmenetlusi kaitsta välise surve eest, et arutelud saaksid toimuda rahulikult (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 80 ja 81).

66. Märgin, et need õiguslikud argumendid, mis on vägagi õiged koondumiste kontrolli valdkonnas, mida puudutab kohtuotsus Rootsi *vs.* My Travel ja komisjon[31], millele Üldkohus viitab, ei ole keskkonnateabele juurdepääsemise valdkonda tingimusteta ülevõetavad.

67. Nagu hageja õigesti märkis, on Århusi konventsiooni ja nende õigusaktide eesmärk, millega seda konventsiooni liidu õigusesse üle võetakse, just tagada suurem läbipaistvus haldustegevuses ja üldsusele juurdepääs teabele keskkonna valdkonnas, et üldsus saaks öelda, mis talle muret teeb.[32]

68. Århusi konventsiooniga hõlmatud valdkonnas ei saa haldusasutus võimalusele teha kriitikat ja mõjutada otsustamisprotsessi tugineda kui põhjusele, mille tõttu keeldutakse andmast juurdepääsu teabele.

69. Sellest järeldub, et kuna Üldkohus tuvastas, et taotletav teave kuulub Århusi konventsioonis ja määruses nr 1367/2006 silmas peetud valdkonda, ei saanud ta tugineda teisest liidu tegevusvaldkonnast tulenevale kaalutlusele, et komisjoni haldustegevust tuleb kaitsta samamoodi nagu kohtumenetlusi,[33] tagamaks, et arutelud saaksid toimuda rahulikult (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 81), ilma et oleks seejuures rikkunud õigusnormi.

29 — Mõni autor leidis Århusi konventsiooni ülevõtmise ajal, et määrus nr 1049/2001 sisaldab elemente, mis ei ole selle konventsiooniga kooskõlas. Vt Krämer, L., „Access to Environmental Information in an Open European Society - Directive 2003/4“, *College of Europe Research Papers*, 5/2003, lk 28.

30 — Kohtuotsus, 21.7.2011, kohtuasi Rootsi *vs.* MyTravel ja komisjon (C-506/08 P, EU:C:2011:496, points 86 ja 87) ning kohtujuristi ettepanek, Kokott, kohtuasi Rootsi *vs.* MyTravel ja komisjon (EU:C:2011:107, punktid 65-67).

31 — Kohtuotsus, 21.7.2011 (C-506/08 P, EU:C:2011:496).

32 — Vt Århusi konventsiooni põhjendus 9 ning direktiivi 2003/4 põhjendus 1 ja määruse nr 1367/2006 põhjendus 2.

33 — Üldkohtu viidatud ettepanekus leidis kohtujurist Kokott, et haldusmenetlusi tuleb – eriti koondumiste kontrolli valdkonnas – kaitsta välise surve eest samamoodi nagu kohtumõistmistegevust. Vt kohtujuristi ettepanek, Kokott, kohtuasi Rootsi *vs.* MyTravel ja komisjon (C-506/08 P, EU:C:2011:107, punktid 65-67).

70. Lisaks ei ole põhjendus, mille Üldkohus esitab vaidlustatud kohtuotsuse punktis 82 ja mille kohaselt ei eelda haldustegevus sama ulatuslikku juurdepääsu teabele kui seadusandlik tegevus, kohaldatav Århusi konventsiooniga hõlmatud valdkonnas. Selle konventsiooni eesmärk on tugevdada läbipaistvust peamiselt haldustegevuse kontekstis ning seadusandliku võimu tegevus on selle kohaldamisalast välja arvatud.[34]

71. Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 80–82 esitatud põhjendused ei sobi seega kokku Århusi konventsiooni ja määruse nr 1367/2006 eesmärkidega ning nendega on rikutud Århusi konventsiooni artikli 4 lõike 4 teises lõigus ja määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõikes 1 nimetatud keeldumispõhjenduste kitsendava tõlgendamise põhimõtet.

72. Seejärel arutas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 86–89 hageja argumenti, et taotletav teave ei kuulu selle keeldumispõhjenduse kohaldamisalasse, millele tugineti, sest seda ei saa pidada teabeks, mis puudutab otsustamisprotsessi ennast, vaid ainult selle protsessi faktilist alust (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 86).

73. Selles küsimuses märkis Üldkohus, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimesele lõigule viidates võib institutsioon keelduda andmast juurdepääsu dokumendile, „mis käsitleb küsimust, milles ta ei ole veel otsust teinud“, kusjuures selle väljendi kasutamine võimaldab tema sõnul seda õigusnormi kohaldada dokumentide suhtes, mis on otsustamisprotsessis käsitletavate küsimustega otseselt seotud (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 87 ja 88).

74. Üldkohus leidis, et nii on see vaidlusaluse teabega, sest tegemist on andmetega, mille liikmesriigid peavad komisjonile edastama, et arvutada kasvuhoonegaaside tasuta saastekvoodid vastavalt direktiivi 2003/87 lõikele 11 ja otsuse 2011/278/EL[35] artiklile 15. See teave on seega „otseselt seotud küsimusega, mida otsustamisprotsessi raames arutatakse“ ning „puudutab niisiis küsimust, mille kohta ei ole institutsioon veel otsust teinud“ (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 89 ja 90).

75. Märgin, et Üldkohtu valitud arutluskäigu puhul ei ole võetud arvesse asjaolu, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus nimetatud erandit, mis puudutab dokumentidele juurdepääsu taotlusi, tuleb Århusi konventsiooni ja määrusega nr 1367/2006 hõlmatud valdkonnas tõlgendada kitsendavalt ja lähtudes selles konventsioonis ette nähtud keeldumispõhjuste ammendavast loetelust.

76. Vastavalt Århusi konventsiooni artikli 4 lõike 4 punktile a võib keskkonnateabe taotluse jätta rahuldamata juhul, kui rikutakse „avaliku võimu organi menetluse konfidentsiaalsust, kui konfidentsiaalsusnõue on ette nähtud siseriikliku õigusega“. Minu arvates tuleb seda keeldumispõhjendust mõista nii, et see puudutab otsustamismenetluste arutamisprotsessi ega hõlma kogu haldusmenetlust.[36]

77. Võttes arvesse Århusi konventsioonis ette nähtud keeldumispõhjendust, on määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimese lõigu tõlgendus, mille Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 87–90 valis, liiga lai, sest see hõlmab potentsiaalselt iga dokumenti, mis puudutab küsimust, mille kohta ametiasutus ei ole veel otsust teinud.[37]

34 — Kuigi liidu seadusandja otsustas laiendada konventsiooniga kehtestatud korda ka liidu seadusandlikule tegevusele. Vt Århusi konventsiooni artikli 2 lõike 2 teine lõik ning määruse nr 1367/2006 põhjendus 7.

35 — Komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsus, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (ELT 2011, L 130, lk 1).

36 — Vt käesoleva ettepaneku punkt 60.

37 — Märgin, et kõige hiljutisemas kohtupraktikas, mis puudutab juurdepääsu keskkonnateabele, valis Üldkohus määruse nr 1049/2001 selle sätte märgatavalt kitsama tõlgenduse. Vt kohtuotsus, 20.9.2016, kohtuasi PAN Europe *vs.* komisjon (T-51/15, ei avaldata, EU:T:2016:519, punktid 30-37).

78. Sellega eiras Üldkohus määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõikes 1 nimetatud tõlgendamispõhimõtet, mille kohaselt tuleb keeldumispõhjendusi tõlgendada kitsendavalt, ning vastavalt Århusi konventsioonile tõlgendamise kohustust. [38]

Esialgne järeldus

79. Kõikidest esitatud põhjendustest lähtudes leian, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 80–90 tugines Üldkohus määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimese lõigu ekslikule tõlgendusele koostoimes määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõikega 1.

80. Seega tuleb vaidlustatud kohtuotsus minu arvates tühistada, ilma et oleks vaja analüüsida apellatsioonkaebuse teist väidet.

Vaidlustatud kohtuotsuse tühistamise tagajärjed

81. Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 lõike 1 kohaselt võib Euroopa Liidu Kohus juhul, kui ta tühistab vaidlustatud otsuse, teha ise asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium lubab.

82. Leian, et viimati nimetatud tingimus on käesoleval juhul täidetud.

83. Hageja tugines Üldkohtus oma vaidlusaluse otsuse tühistamise nõude puhul sisuliselt kahele väitele, millest esimese kohaselt on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 3, tõlgendatuna koostoimes määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõikega 1.

84. Käesoleva ettepaneku punktidest 76–78 ilmneb, et selle väitega tuleb nõustuda.

85. Nagu hageja oma hagiavalduses ja oma samas kohtuastmes esitatud muudetud hagiavalduses õigesti märgib, eiras komisjon määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 3, tõlgendatuna koostoimes määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõikega 1, kui leidis, et taotletavat teavet hõlmab keeldumispõhjendus, mis on seotud komisjoni otsustamisprotsessi tõsise kahjustamise ohuga.

86. Mis puudutab taotlust pääseda juurde keskkonnateabele määruse nr 1367/2006 artikli 2 lõike 1 punkti d tähenduses – milles poolte vahel vaidlus puudub –, siis seda keeldumist tuleb Århusi konventsiooni artikli 4 lõike 4 punktist a lähtudes mõista nii, et selle eesmärk on kaitsta avaliku võimu organi menetluse konfidentsiaalsust.

87. Käsitletaval juhul ei ole komisjon tõendanud, kuidas saaks juurdepääs teabele, mis on lihtsalt tema tulevase otsuse faktiliseks aluseks, see tähendab Saksamaa Liitvabariigi edastatud andmetele, mis on vajalikud kasvuhoonegaaside tasuta saastekvootide arvutamiseks vastavalt direktiivi 2003/87 artiklile 11 ja direktiivi 2011/278 artiklile 15, selle otsuse tegemisega seotud arutamisprotsessi kahjustada.

88. Arutluskäik, mille komisjon vaidlusaluses otsuses valis ning mille kohaselt võimaldaks kogu selle teabe edastamine üldsusele esitada küsimusi liikmesriikide esitatud teabe kohta või seda kritiseerida – mis tekitaks ohu, et otsustamisprotsessi sekkutakse, selles põhjustatakse viivitusi ning kahjustatakse dialoogi komisjoni ja liikmesriikide vahel –, ei ole asjakohane, võttes arvesse määruse nr 1367/2006 ja Århusi konventsiooni eesmärki, milleks on suurendada haldustegevuse läbipaistvust keskkonna valdkonnas.

38 — Vt käesoleva ettepaneku punkt 39.

89. Lisaks tuleb märkida, et vaidlusaluses otsuses on määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõiget 1 eirates jäetud täpsustamata, kas taotletav teave puudutab või mitte keskkonnasaastet, ning arvesse ei ole võetud avalikku huvi selle avalikustamisel.[39]

90. Mis puudutab avalikku huvi, siis märgin, et üks keskkonnainfole juurdepääsemise õiguse eesmärke on keskkonnaküsimusi üldsusele teadvustada ja võimaldada viimasel öelda, mis talle muret teeb. Nagu hageja oma esimeses kohtuastmes esitatud repliigis õigesti märkis, saab komisjon tänu sellele, et üldsus viitab võimalikele vigadele liikmesriikide andmetes, paremini täita oma otsuse 2011/278 artikli 15 lõikes 1 ette nähtud ülesannet.

91. Lõpuks märgin, et asjaolul, et juurdepääsutaotluse esitas käsitletaval juhul ettevõtja, kelle enda suhtes tasuta saastekvootide korda kohaldatakse, ei ole tähtsust. Õigus pääseda juurde keskkonnateabele on tagatud igale füüsilisele või juriidilisele isikule, ilma et ta peaks näitama ära huvi.[40] Võimalik huvi esinemine ei ole seega tähtis. Lisaks tuleb märkida, et isegi kui hagejal on kvoodisaajana erihuvi selle suhtes, et kvootide arvutamiseks kasutatav teave oleks õige, ei ole välistatud, et see huvi langeb kokku üldise huviga selle suhtes, et komisjon teeb keskkonda puudutavaid otsuseid õige ja ajakohase teabe põhjal.

92. Järelikult tuleb hagi esimese väitega nõustuda ja vaidlusalune otsus tühistada, ilma et oleks vaja arutada esimeses kohtuasjas esitatud hagiavalduse teist väidet, mille kohaselt on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 5.

93. Igal juhul ei kujuta see viimane õigusnorm endast käsitletaval juhul tõesti iseseisvat keeldumispõhjendust, mis võib õigustada vaidlusaluse otsuse jõushoidmist. Vastuseisu, mida Saksamaa Liitvabariik on määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 5 alusel väljendanud, on põhjendatud ka sama määruse artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus ette nähtud komisjoni otsustamisprotsessi kaitsega (vaidlustatud kohtuotsus punkt 127).

Ettepanek

94. Eelnevatest kaalutlustest lähtudes teen Euroopa Kohtule järgmise ettepaneku:

— tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 11. detsembri 2014. aasta otsus Saint-Gobain Glass Deutschland *vs.* komisjon (T-476/12, ei avaldata, EU:T:2014:1059);

— tühistada komisjoni 17. jaanuari 2013. aasta otsus (GestDem 3273/2012), millega jäeti osaliselt rahuldamata taotlus pääseda juurde dokumendile, mille edastas komisjonile Saksamaa Liitvabariik direktiivi 2003/87/EÜ artiklis 10a silmas peetud kasvuhoonegaaside saastekvootide eraldamise menetluse raames, ning

— mõista mõlema kohtuastme kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

39 — Samalaadse konteksti kohta, mis puudutas juurdepääsu kasvuhoonegaaside saasteõiguste müüki käsitlevale teabele, vt kohtujuristi ettepanek, Kokott, kohtuasi Ville de Lyon (C-524/09, EU:C:2010:613, punktid 69-74). Märgin, et direktiivi 2003/4 artikli 4 lõike 2 teises lõigus on välistatud võimalus tugineda keeldumispõhjusele, mis on seotud avaliku võimu organi menetluse konfidentsiaalsusega, kui juurdepääsutaotlus puudutab saasteteavet. Kuigi määruses nr 1367/2006 niisugust piirangut ei ole, on mul kahtlus, kas komisjon saab sellele põhjendusele samal juhul tulemuslikult tugineda, sest liikmesriikidel niisugust võimalust ei ole.

40 — Direktiivi 2003/4 põhjendus 8. Vt kohtuotsus, 19.12.2013, kohtuasi Fish Legal ja Shirley (C-279/12, EU:C:2013:853, punkt 36) ja kohtuotsus, 6.10.2015, kohtuasi East Sussex County Council (C-71/14, EU:C:2015:656, punkt 56).